

тази обмѣна на живота, именно, се образува особено акустично движение.

Каквито отношения съществуватъ между върховетъ А и В, такива отношения съществуватъ и между хората. Когато двама души се събератъ на едно мѣсто, винаги единиятъ отъ тѣхъ е по-даровитъ. По-даровитиятъ представя върха А — изобилие на богатства и енергия, а вториятъ — върха В. Върхътъ А представя плюсъ единица, а В — минусъ единица. Между тѣзи две числа има известно съотношение, или както казваме въ живота — обмѣна. Енергиитъ отъ А минаватъ въ В, а тия отъ В минаватъ въ А. Изобилието на живота, на културата е въ плюсъ единицата, която нѣкога ще се прехвърли въ В. Първоначално културата въ А е трескава, бърза, активна. Когато се пренесе въ В, тя става тиха, спокойна. Дветъ култури, А и В, представятъ две фази на човѣшкия животъ. Първата фаза въ развитието на човѣка е неговото физическо развитие — животътъ на физическото съзнание. Това е животътъ на детето — животъ на промѣни. Детето е пѣргаво, активно, скача, ходи. Въ движенията си, детето е работникъ, който обработва земята, разкопава я, вади руди отъ нея и ги пренася отъ едно мѣсто на друго. Ако работникътъ е разуменъ, той ще знае, че единствената посока на движение на енергиитъ му е посоката В. Спази ли този законъ и порядъкъ на природата, неговиятъ характеръ правилно се разви-